

men, som sagt, er de ikke tilfredsstillende, bør de hurtigst ændres, og efter den Affattelse, den omhandlede Paragraf fik i Fjor i Landstinget, vilde eventuelle nye Regler for Udlaan af umyndiges Midler uændret komme til at gælde ogsaa for Anbringelse af Livsforsikringselskabernes Midler. Men dette at begrænse Udlaan i fast Ejendom til $\frac{3}{5}$ af Ejendomsskyldvurderingen, tror jeg er meget uheldigt af den Grund, at det stiller Landejendomsbesidderne meget uheldigere end Ejerne af andre faste Ejendomme. Der er nemlig den Omstændighed ved Ejendomsskyldvurderingen, at den ikke omfatter Bøsætning, Avl og Inventar for Landejendommens Vedkommende, medens disse Genstande omfattes af Pantsætningen. Derfor bliver den Grænse, der her er trukket for Udlaan i Landejendomme, alt for snæver. Ganske anderledes forholder det sig ved Skyldvurderingen af andre faste Ejendomme, københavnske Ejendomme, Købstadejendomme og købstadlignende Ejendomme paa Landet. Fra min Virksomhed som Medlem af en Laanebestyrelse gennem mange Aar husker jeg ikke et eneste Tilfælde, hvor et Laan, der ikke maatte overstige $\frac{3}{5}$ af vedkommende Landejendoms Skyldværdi, ikke maatte siges at være et for lille Laan i Ejendommen. Derimod kender jeg adskillige Eksempler paa, at et Laan paa indtil $\frac{3}{5}$ af Skyldvurderingen i andre Ejendomme endog vilde være for meget. Derfor er en saadan Bestemmelse i alle Henseender uheldig. Bestemmelsen vil ogsaa genere Livsforsikringselskaberne ved Anbringelsen af deres Midler, idet de faktisk vil blive afskaaret fra at anbringe disse i Landejendomme. Men allermost beklager jeg Bestemmelsen for Landmændenes Skyld, fordi de derved bliver afskaaret fra at kunne komme til Livsforsikringselskaberne for at faa Laan. Ganske vist gaar Landmændene som andre Ejere af fast Ejendom i Regelen, naar de vil have Laan, til Kreditforeningerne, men naar Kurserne paa Kreditforeningsobligationer er meget lave, kan det være en Fordel, at der ogsaa kan faas Laan andre Steder, hvor der ikke bliver Kurstab, altsaa ogsaa hos Livsforsikringselskaberne.

Som sagt, saaledes som Forholdene stiller sig, kan jeg stemme for Lovforslaget uændret, men jeg har ikke villet undlade

at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, for at det kan staa klart for den højtærede Minister og det andet høje Ting, at dersom de skulde komme til den Erkendelse, at Bestemmelsen, som den nu er affattet, er uheldig, og at det var rigtigere at gaa tilbage til den Affattelse, der blev vedtaget i Fjor i Landstinget, kan der ikke være Tale om, at det kunde bringe Lovforslaget i Fare her i Tinget, om det paa dets Vej blev ændret i den Retning. Men naturligvis, bliver der fra anden Side i det høje Landsting stillet Forslag om Ændringer i denne Omgang til Lovforslaget; vil jeg forbeholde mig at tage under Overvejelse at stille Ændringsforslag med Hensyn til det af mig nævnte Punkt.

Bramsen: I Anledning af det ærede 8de kongevalgte Medlems (Falbe Hansen) Ønske om, at dette Lovforslag skulde behandles uden Udvalgsnedsættelse, vil jeg lægge det ærede Medlem paa Hjerte, at det ingenlunde er Hensigten at sende Lovforslaget i et Udvalg, som i længere Tid skulde arbejde med det, og endnu mindre, at det skulde fremkomme med Ændringsforslag, som kunde komme til at lægge Sagen Sten i Vejen. Jeg vil til Beroligelse for det ærede Medlem udtale, at jeg antager ikke, der vil være noget Medlem af det Udvalg, som vel bliver nedsat, og som ventelig kommer til at bestaa af de samme Medlemmer som i Fjor, som vil stille Ændringsforslag, om hvilke den højtærede Minister skulde mene, at han ikke kunde modtage det, fordi han ikke var sikker paa at kunne gennemføre det i Folketinget. Jeg tror derefter, at det ærede 8de kongevalgte Medlem vil forstaa, at i Virkeligheden er vi fuldt enige om Ønskeligheden af dette Lovforslags hurtige Fremme og tillige enige i alt væsentligt, næsten ogsaa i det uvæsentlige, men der er dog maaske et Par Punkter, med Hensyn til hvilke Ministeren vilde kunne give Udvalget Ret i, at der er en Fejl, der maa rettes, saaledes at han gerne vilde gaa med dertil for at faa Loven bedre. Jeg mener altsaa ikke, at Udvalgsnedsættelse paa nogen Maade vil kunne komme til at influere paa Lovforslagets Skæbne paa Rigsdagen. Det er kun dette, jeg har ønsket at sige.

Den ærede sidste Taler (Dalsgaard)